Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

14. října 2021 *

„Řízení o předběžné otázce – Odrůdová práva Společenství – Nařízení (ES) č. 2100/94 – Článek 96 – Výpočet lhůty pro promlčení nároků uvedených v článcích 94 a 95 – Začátek běhu lhůty – Den udělení odrůdového práva Společenství, jakož i den, ke kterému se držitel dověděl o úkonu a o totožnosti odpovědné strany – Den ukončení dotyčného jednání – Následné úkony – Pokračující úkony – Omezení na úkony provedené před více než třemi lety“

Ve věci C-186/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko) ze dne 7. března 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 9. března 2018, v řízení

José Cánovas Pardo SL

proti

Club de Variedades Vegetales Protegidas,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení I. Ziemele (zpravodajka), předsedkyně šestého senátu, vykonávající funkci předsedkyně sedmého senátu, T. von Danwitz a A. Kumin, soudci,

generální advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za José Cánovas Pardo SL V. Venturini Medinou, procurador, a A. Scasso Veganzones, abogada,

– za Club de Variedades Vegetales Protegidas P. Tent Alonsem, V. Gigante Pérezem, I. Pérez-Cabrero Ferrándezem a G. Navarro Pérezem, abogados,

– za řeckou vládu G. Kanellopoulosem, jakož i E. Leftheriotou a A. Vasilopoulou, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: španělština.

– za Evropskou komisi B. Eggers, I. Galindo Martín a G. Koleva, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 22. dubna 2021,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 96 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. 1994, L 227, s. 1, a oprava Úř. věst. 2001, L 111, s. 3; Zvl. vyd. 03/16, s. 390).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností José Cánovas Pardo SL (dále jen „společnost Pardo“) a Club de Variedades Vegetales Protegidas (dále jen „CVVP“) týkajícího se využití odrůdy mandarinkovníků nazvané „Nadorcott“ touto společností bez souhlasu CVVP.

Právní rámec

3 Článek 1 nařízení č. 2100/94 stanoví, že „[t]oto nařízení vytváří systém odrůdových práv Společenství jako jediné a výlučné formy ochrany práv průmyslového vlastnictví pro odrůdy rostlin.“

4 Článek 13 tohoto nařízení, nadepsaný „Práva držitele odrůdového práva Společenství a zakázané úkony“, stanoví:

„1. Odrůdové právo Společenství má ten účinek, že úkony uvedené v odstavci 2 je oprávněn provádět pouze držitel nebo držitelé odrůdového práva Společenství, dále jen ‚držitel‘.

2. Aniž jsou dotčeny články 15 a 16, vyžadují souhlas držitele níže uvedené úkony, pokud jde o složky odrůdy nebo sklizený materiál chráněné odrůdy – obě dále uváděné jako ‚materiál‘:

a) produkce nebo reprodukce (množení);

b) úprava za účelem množení;

c) nabízení k prodeji;

d) prodej nebo jiné uvedení do oběhu;

e) vývoz ze Společenství;

f) dovoz do Společenství;

g) uschování za některým z účelů uvedených v písmenech a) až f).

Držitel může svůj souhlas učinit závislým na podmínkách a omezeních.

3. Odstavec 2 se použije, pokud jde o sklizený materiál, pouze tehdy, pokud byl získán tím, že složky chráněné odrůdy byly použity bez souhlasu, a pokud držitel ve spojitosti s uvedenými složkami odrůdy neměl dostatek příležitosti uplatnit své právo.

[…]“

5 Článek 94 uvedeného nařízení, nadepsaný „Protiprávní jednání“, stanoví:

„1. Kdo:

a) ohledně odrůdy, které bylo uděleno odrůdové právo Společenství, provede úkony uvedené v čl. 13 odst. 2, aniž by k tomu byl oprávněn,

nebo

b) nesprávně použije název odrůdy ve smyslu čl. 17 odst. 1 nebo [neoznámí] příslušnou informaci ve smyslu čl. 17 odst. 2,

nebo

c) v rozporu s čl. 18 odst. 3 použije název odrůdy některé z odrůd, které bylo uděleno odrůdové právo Společenství, nebo název s tímto názvem odrůdy zaměnitelný,

může být držitelem žalován za protiprávní jednání nebo o zaplacení přiměřené náhrady nebo oboje.

2. Kdo jedná úmyslně nebo z nedbalosti, je držiteli povinen kromě toho nahradit další škody vzniklé z protiprávního jednání. V případě mírné nedbalosti se může tento nárok snížit v souladu se stupněm této mírné nedbalosti, avšak nikoli pod výši výhody, která vznikla porušiteli z protiprávního jednání.“

6 Článek 95 téhož nařízení, nadepsaný „Úkony předcházející udělení odrůdového práva Společenství“, stanoví:

„Držitel může žádat na každé osobě, která v době mezi oznámením žádosti o odrůdové právo Společenství a jeho udělením provedla úkon, který by jí byl po toto období na základě odrůdového práva Společenství zakázán, přiměřenou náhradu.“

7 Článek 96 nařízení č. 2100/94, nadepsaný „Promlčení“, stanoví:

„Nároky podle článků 94 a 95 se promlčí po třech letech ode dne, ke kterému bylo odrůdové právo Společenství s konečnou platností uděleno a držitel se dověděl o úkonu a o totožnosti odpovědné strany nebo, pokud se to nedověděl, po třiceti letech od ukončení dotyčného úkonu.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

8 V návaznosti na žádost podanou společností Nadorcott Protection SARL dne 22. srpna 1995 u Odrůdového úřadu Společenství (CPVO) jí tento úřad dne 4. října 2004 udělil odrůdové právo Společenství k odrůdě mandarinkovníků „Nadorcott“. Toto rozhodnutí bylo napadeno odvoláním s odkladným účinkem podaným u odvolacího senátu CPVO, které bylo zamítnuto rozhodnutím ze dne 8. listopadu 2005, zveřejněným v Úředním věstníku CPVO ze dne 15. února 2006.

9 Společnost Pardo od roku 2006 využívá plantáž zahrnující 4 457 mandarinkovníků odrůdy Nadorcott.

10 Geslive, které byla svěřena správa práv k odrůdě Nadorcott, zaslala společnosti Pardo dne 30. října 2007 výzvu, aby ukončila využívání této rostlinné odrůdy, jelikož nemá odpovídající licenci.

11 Dne 30. března 2011 CVVP, na který byla od 13. prosince 2008 správa těchto práv převedena, zaslal společnosti Pardo nový dopis, ve kterém ji vyzval, pokud se potvrdí, že skutečně využívá plantáž 5 000 mandarinkovníků odrůdy Nadorcott, aby tuto činnost ukončila.

12 CVVP poté, co v listopadu 2011 podal u Juzgado de lo Mercantil (obchodní soud, Španělsko) návrh na předběžná opatření za účelem určení, že došlo k porušení výlučných práv k odrůdě Nadorcott, podal proti společnosti Pardo dvě žaloby, a sice jednak žalobu z titulu „prozatímní ochrany“ týkající se úkonů, které tato společnost provedla před udělením ochrany, a sice před 15. únorem 2006, a jednak žalobu pro porušení práv s ohledem na úkony, které byly provedeny po tomto datu. CVVP konkrétně navrhl, aby bylo určeno, že došlo k porušení výlučných práv k odrůdě Nadorcott od 15. února 2006 až do jeho ukončení. CVVP se rovněž domáhal toho, aby bylo společnosti Pardo uloženo ukončit toto protiprávní využívání, odstranit, a případně zničit veškerý rostlinný materiál této odrůdy, který má v držení, jakož i povinnost zaplatit jí náhradu jako kompenzaci za uvedené využívání.

13 Vzhledem k tomu, že tento soud prvního stupně měl za to, že mezi dnem, ke kterému držitelka odrůdového práva k odrůdě Nadorcott určila společnost Pardo jako subjekt, který údajně využívá tuto odrůdu, tj. nejpozději 30. října 2007, kdy Geslive zaslala společnosti Pardo výzvu, a podáním žalob CVVP v listopadu 2011 uplynula doba více než tří let, uvedenou žalobu odmítl z důvodu, že nárok z titulu porušení práv je podle článku 96 nařízení č. 2100/94 promlčen.

14 Audiencia Provincial de Murcia (provinční soud v Murcii, Španělsko), u něhož CVVP podal odvolání proti tomuto rozhodnutí, konstatoval, že společnost Pardo nezpochybňuje využívání stromů odrůdy Nadorcott ani neexistenci souhlasu držitelky této odrůdy. Tento soud rozhodl, že se tato společnost svou činností dopustila úkonů porušujících práva, a v důsledku pokračujícího využívání uvedených stromů k produkci tyto úkony přetrvávají. Kromě toho měl za to, že článek 96 nařízení č. 2100/94 musí být vykládán v tom smyslu, že nároky týkající se úkonů porušujících práva, k nimž došlo méně než tři roky před podáním žalob CVVP, nebyly promlčeny, zatímco nároky týkající se úkonů, k nimž došlo více než tři roky před touto událostí, promlčeny byly.

15 V důsledku toho bylo společnosti Pardo uloženo zaplatit částku 31 199 eur z titulu úkonů porušujících práva a přiměřenou náhradu za úkony uskutečněné bez souhlasu držitelky odrůdového práva Společenství po dobu, na niž se vztahuje prozatímní ochrana. Kromě toho jí bylo uloženo, aby ukončila veškeré úkony porušující práva.

16 Společnost Pardo podala proti tomuto rozhodnutí Audiencia Provincial de Murcia (provinční soud v Murcii) kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu, Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko), v němž zpochybnila výklad článku 96 nařízení č. 2100/94 provedený Audiencia Provincial de Murcia (provinční soud v Murcii).

17 Předkládající soud uvádí, že podle vnitrostátní judikatury týkající se duševního vlastnictví je třeba rozlišovat mezi jednorázovým úkonem porušujícím práva a úkonem, který má pokračující charakter. V posledně uvedeném případě se promlčecí lhůty prodlužují, dokud úkon zakládající protiprávní jednání trvá. Tento soud si klade otázku, zda je taková judikatura použitelná na pravidla o promlčení stanovená v článku 96 nařízení č. 2100/94, a konkrétně zda je soubor nároků týkajících se úkonů porušujících práva promlčen, pokud držitel odrůdového práva Společenství podal žalobu více než tři roky poté, co se dověděl o úkonech porušujících práva a o totožnosti odpovědné strany, nebo zda jsou promlčeny pouze nároky týkající se úkonů, k nimž došlo více než tři roky před podáním žaloby.

18 Za těchto podmínek se Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Brání článek 96 nařízení [č. 2100/94] výkladu, podle něhož pokud uplynula lhůta tří let od okamžiku, kdy se po udělení odrůdového práva Společenství jeho držitel dověděl o úkonu porušujícím práva a o totožnosti odpovědné strany, jsou nároky uvedené v článcích 94 a 95 [tohoto] nařízení promlčeny, i když úkony porušující práva pokračovaly až do okamžiku uplatnění nároku?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku, je třeba mít za to, že v souladu s článkem 96 [uvedeného nařízení] se promlčení vztahuje pouze na konkrétní úkony porušující práva, k nimž došlo mimo lhůtu tří let, nikoli však na úkony, k nimž došlo během posledních tří let?

3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, může být žaloba na zdržení se jednání, jakož i žaloba na náhradu škody úspěšná pouze v souvislosti s posledně uvedenými úkony, k nimž došlo během posledních tří let?“

Řízení před Soudním dvorem

19 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 13. února 2019 bylo řízení v projednávané věci přerušeno až do vyhlášení rozsudku ve věci C-176/18, týkající se žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Tribunal Supremo (Nejvyšší soud), vztahující se k výkladu článku 13 nařízení č. 2100/94, v rámci sporu mezi CVVP a Adolfem Juanem Martínez Sanchísem ohledně toho, že posledně uvedený využívá mandarinkovníky odrůdy Nadorcott.

20 Po vyhlášení rozsudku ze dne 19. prosince 2019, Club de Variedades Vegetales Protegidas (C-176/18, EU:C:2019:1131), předala kancelář Soudního dvora tento rozsudek předkládajícímu soudu dopisem ze dne 7. ledna 2020 a vyzvala jej, aby mu sdělil, zda s ohledem na tento rozsudek trvá na své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v projednávané věci.

21 Dopisem ze dne 16. října 2020 tento soud informoval Soudní dvůr, že na své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce trvá.

K předběžným otázkám

K první otázce

22 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda článek 96 nařízení č. 2100/94 musí být vykládán v tom smyslu, že tříletá promlčecí lhůta, stanovená v tomto ustanovení pro nároky uvedené v článcích 94 a 95 tohoto nařízení, začíná běžet poté, co bylo s konečnou platností uděleno odrůdové právo Společenství, ode dne, kdy se držitel dověděl o úkonu porušujícím práva a o totožnosti odpovědné strany, a to nezávisle na skutečnosti, zda byl tento úkon porušující práva ukončen nebo pokračoval až do okamžiku uplatnění nároku.

23 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že pro výklad ustanovení unijního práva je třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součást (rozsudek ze dne 20. ledna 2021, Heavyinstall, C-420/19, EU:C:2021:33, bod 27 a citovaná judikatura).

24 Zaprvé, pokud jde o znění článku 96 nařízení č. 2100/94, výslovně z něj vyplývá, že nároky podle článků 94 a 95 tohoto nařízení se promlčí po třech letech ode dne, ke kterému bylo odrůdové právo Společenství s konečnou platností uděleno a ke kterému se držitel tohoto odrůdového práva dověděl o úkonu a o totožnosti odpovědné strany nebo, pokud se to nedověděl, po třiceti letech od ukončení dotyčného úkonu.

25 Z tohoto znění tak zaprvé vyplývá, že toto ustanovení stanoví dvě podmínky umožňující určit den, ke kterému začíná běžet tříletá promlčecí lhůta týkající se nároků uplatněných na základě článků 94 a 95 nařízení č. 2100/94, přičemž jedna je předběžnou podmínkou pro druhou.

26 Počátek běhu takové lhůty totiž závisí jednak na objektivní události, a sice dni, ke kterému bylo odrůdové právo Společenství s konečnou platností uděleno, a jednak na subjektivní události, a sice dni, ke kterému se držitel odrůdového práva Společenství dověděl o úkonu porušujícím práva a o totožnosti odpovědné strany.

27 Pokud jde o otázku, zda mezi těmito událostmi jakožto počátek běhu promlčecí lhůty existuje pořadí přednosti, je třeba mít za to, že začátek běhu této lhůty představuje den události, která vznikla jako poslední, tedy buď den udělení odrůdového práva Společenství, nebo den, ke kterému se držitel tohoto odrůdového práva dověděl o úkonu porušujícím práva a o totožnosti odpovědné strany (obdobně viz rozsudek ze dne 2. března 2017, Glencore Céréales France, C-584/15, EU:C:2017:160, bod 47).

28 Z toho vyplývá, že článek 96 nařízení č. 2100/94 nelze vykládat v tom smyslu, že by ukončení úkonu porušujícího práva představovalo událost, na základě níž začíná běžet promlčecí lhůta pro nároky uvedené v článcích 94 a 95 tohoto nařízení.

29 Takový výklad, podporovaný CVVP v jeho písemném vyjádření, by byl v rozporu nejen se zněním tohoto článku 96, ale znamenal by, jak uvedl generální advokát v bodě 46 svého stanoviska, že k podmínkám uvedeným v bodě 26 tohoto rozsudku bude doplněna podmínka, kterou unijní normotvůrce nestanovil.

30 Zadruhé znění článku 96 nařízení č. 2100/94 pouze uvádí, že tříletá promlčecí lhůta běží od okamžiku, kdy se držitel dověděl o „úkonu“ porušujícím právo jako takovém a o totožnosti odpovědné strany. Toto ustanovení naproti tomu neobsahuje žádné další upřesnění týkající se

případného zohlednění rozsahu období, během něhož došlo k úkonům porušujícím práva držitele, nebo pokračujícího charakteru těchto úkonů. Z tohoto znění pouze vyplývá, že tento „úkon“ může být předmětem některého z nároků uvedených v článcích 94 a 95 nařízení č. 2100/94.

31 V tomto ohledu je třeba připomenout, že po udělení odrůdového práva Společenství provedení úkonů uvedených v čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94 bez souhlasu držitele ve vztahu k rostlinné odrůdě, která je předmětem těchto práv, představuje „použití bez souhlasu“ ve smyslu čl. 13 odst. 3 tohoto nařízení. V souladu s čl. 94 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení platí, že každý, kdo za těchto okolností provede jeden z těchto úkonů, může být držitelem žalován za protiprávní jednání nebo o zaplacení přiměřené náhrady nebo oboje (rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Club de Variedades Vegetales Protegidas, C-176/18, EU:C:2019:1131, bod 41).

32 Dále, pokud jde o období před udělením tohoto práva, uvedený držitel může v souladu s článkem 95 nařízení č. 2100/94 žádat na každé osobě, která v době mezi oznámením žádosti o odrůdové právo Společenství a jeho udělením provedla úkon, který by jí byl po uvedeném období na základě takového práva zakázán, přiměřenou náhradu (rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Club de Variedades Vegetales Protegidas, C-176/18, EU:C:2019:1131, bod 42).

33 V důsledku toho z bodů 24 až 32 tohoto rozsudku vyplývá, že podle znění článku 96 nařízení č. 2100/94 tříletá promlčecí lhůta, kterou toto ustanovení stanoví pro nároky uvedené v článcích 94 a 95 tohoto nařízení, běží nikoli od okamžiku, kdy byly úkony porušující práva, na základě nichž byly uplatněny nároky, ukončeny, ale ode dne, ke kterému se držitel odrůdového práva Společenství dověděl o existenci těchto úkonů a o totožnosti odpovědné strany, jelikož toto znění neobsahuje žádný odkaz, ani zmínku o pojmech délka trvání protiprávního jednání, jakož i pokračující charakter úkonu porušujícího práva.

34 Takový výklad je potvrzen zadruhé kontextem, do něhož článek 96 nařízení č. 2100/94 spadá.

35 Je totiž třeba uvést, že nároky uvedené v článcích 94 a 95 tohoto nařízení směřují zejména proti úkonům uvedeným v jeho čl. 13 odst. 2. Toto ustanovení se přitom vztahuje na individuálně určené úkony, takže okolnost, že úkon trvá v čase, není určující, pokud jde o stanovení počátku běhu lhůty stanovené v článku 96 uvedeného nařízení.

36 Zatřetí je takový výklad tohoto ustanovení, jak je uveden v bodě 33 tohoto rozsudku, podpořen cílem sledovaným nařízením č. 2100/94 prostřednictvím uvedeného ustanovení v rozsahu, v němž stanoví pravidlo o promlčení.

37 Je totiž třeba připomenout, že účelem promlčecích lhůt je obecně zajistit právní jistotu (rozsudek ze dne 30. dubna 2020, Nelson Antunes da Cunha, C-627/18, EU:C:2020:321, bod 44 a citovaná judikatura).

38 K tomu, aby účinně splnily tuto úlohu, musí být takové lhůty stanoveny předem a jakékoli „obdobné“ uplatnění promlčecí lhůty musí být pro jednotlivce dostatečně předvídatelné (rozsudek ze dne 23. ledna 2019, Fallimento Traghetti del Mediterraneo, C-387/17, EU:C:2019:51, bod 71 a citovaná judikatura).

39 Výklad článku 96 nařízení č. 2100/94, podle kterého by promlčecí lhůta, kterou stanoví, začala běžet až od ukončení inkriminovaného úkonu porušujícího práva, by přitom vedl k tomu, že po dobu, po kterou tento úkon trvá, by držitel odrůdového práva Společenství mohl uplatnit nároky

uvedené v článcích 94 a 95 tohoto nařízení až tři roky od ukončení tohoto úkonu, a to nezávisle na dni, kdy uvedený úkon započal a na skutečnosti, že se tento držitel dověděl o existenci tohoto úkonu a o totožnosti odpovědné strany.

40 Takový výklad by způsobil trvalou nejistotu osoby, která se dopustila protiprávního jednání, vzhledem k tomu, že i když držitel odrůdového práva Společenství toleroval existenci těchto úkonů, takže u osoby, která se jich dopustila, vyvolal dojem, že jedná v dobré víře, mohl by platně uplatnit některý z nároků uvedených v článcích 94 a 95 nařízení č. 2100/94 pro soubor těchto úkonů bez ohledu na den, ke kterému ke každému z těchto úkonů došlo.

41 V důsledku toho je třeba na první otázku odpovědět tak, že článek 96 nařízení č. 2100/94 musí být vykládán v tom smyslu, že tříletá promlčecí lhůta, stanovená v tomto ustanovení pro nároky uvedené v článcích 94 a 95 tohoto nařízení, začíná běžet nezávisle na okolnosti, zda úkon porušující práva k chráněné odrůdě pokračoval, jakož i na dni, ke kterému byl uvedený úkon ukončen, ke dni, ke kterému bylo jednak s konečnou platností uděleno odrůdové právo Společenství a jednak se držitel odrůdového práva Společenství dověděl o existenci tohoto úkonu a o totožnosti odpovědné strany.

Ke druhé a třetí otázce

42 Podstatou druhé a třetí otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda článek 96 nařízení č. 2100/94 musí být vykládán v tom smyslu, že jsou promlčeny všechny nároky uvedené v článcích 94 a 95 tohoto nařízení, které se týkají souboru úkonů porušujících práva k chráněné odrůdě a které byly uplatněny více než tři roky poté, co jednak bylo odrůdové právo Společenství s konečnou platností uděleno a jednak se držitel dověděl o tomto souboru úkonů a o totožnosti odpovědné strany, a to nezávisle na dni, kdy došlo ke každému z úkonů, který je součásti uvedeného souboru úkonů, posuzovanému individuálně, nebo zda jsou promlčeny pouze nároky týkající se úkonů, k nimž došlo více než tři roky před uplatněním těchto nároků.

43 Jak vyplývá z bodu 35 tohoto rozsudku, článek 96 nařízení č. 2100/94 se týká promlčení nároků uvedených v článcích 94 a 95 vztahujících se k individuálně určeným úkonům porušujícím práva.

44 Jak bylo totiž připomenuto v bodech 31 a 32 tohoto rozsudku, takovými úkony jsou úkony uvedené v čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení, které by vyžadovaly souhlas držitele odrůdového práva Společenství, tedy produkce nebo reprodukce (množení), úprava za účelem množení, nabízení k prodeji, prodej nebo jiné uvedení do oběhu, vývoz z Evropské unie, dovoz do Unie a uschování, pokud jde každý z těchto úkonů souvisejících se složkami odrůdy nebo sklizeným materiálem chráněné odrůdy.

45 Pro účely použití článku 96 nařízení č. 2100/94 je tedy třeba individuálně zohlednit každý úkon porušující práva, který odpovídá některému z úkonů uvedených v čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení, nezávisle na okolnosti, zda je opakován, v čase trvá nebo může být spojen se souborem úkonů.

46 Kromě toho, jak uvedl generální advokát v bodě 61 svého stanoviska, skutečnost, že článek 96 nařízení č. 2100/94 upravuje promlčení „úkonu“, a nikoli promlčení jednání, které by bylo považováno za „soubor úkonů“, svědčí ve prospěch individuálního přezkumu promlčení každého z úkonů porušujícího práva, který je součástí „souboru úkonů“.

47 Z toho vyplývá, že pro určení, zda jsou nároky uvedené v článcích 94 a 95 nařízení č. 2100/94 promlčeny s ohledem na tříletou lhůtu stanovenou v článku 96 tohoto nařízení, je určující den, ke kterému se držitel odrůdového práva Společenství dověděl o existenci úkonu porušujícího práva, posuzovaného individuálně, a o totožnosti odpovědné strany.

48 Za okolností věci v původním řízení tedy přísluší předkládajícímu soudu, aby u každého z úkonů porušujících práva vytýkaných společnosti Pardo určil, zda se CVVP dověděl o těchto úkonech a o totožnosti odpovědné strany více než tři roky před tím, než uplatnil nároky na náhradu, o které jde ve věci v původním řízení, které byly uplatněny v listopadu 2011, jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí.

49 Výklad článku 96 nařízení č. 2100/94 v opačném smyslu, podle kterého by uplynutí tříleté lhůty stanovené v tomto ustanovení mělo za následek promlčení vztahující se na soubor úkonů poškozujících práva držitele, jak tvrdí společnost Pardo ve svém písemném vyjádření, by byl v rozporu s účelem tohoto ustanovení.

50 Z takového výkladu by totiž vyplývalo, že promlčení nároků uvedených v článcích 94 a 95 tohoto nařízení vztahující se k úkonu porušujícímu práva, který je považován buď za zahájení jednání, nebo za úkon, z něhož vychází soubor úkonů porušujících práva, pokud jde o chráněnou odrůdu, by mělo za následek rovněž promlčení nároků týkajících se jakéhokoli jiného pozdějšího úkonu, který by mohl být přičitatelný tomuto jednání, nebo být spojen s tímto souborem, a to nezávisle na dni, ke kterému se držitel odrůdového práva Společenství dověděl o existenci takového úkonu a o totožnosti odpovědné strany.

51 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 56 svého stanoviska, pravidla o promlčení se mohou týkat pouze nároků týkajících se úkonů, které již byly provedeny, a nikoli úkonů, které by mohly být provedeny v budoucnu.

52 Pokud by navíc nároky uvedené v článcích 94 a 95 nařízení č. 2100/94 byly prohlášeny za promlčené z důvodu, že nároky týkající se „počátečního úkonu“, z něhož inkriminované jednání vychází, jsou promlčeny, byl by držitel odrůdového práva Společenství zbaven jakékoliv ochrany s ohledem na úkony porušující práva, k nimž došlo po uplynutí promlčecí lhůty týkající se tohoto počátečního úkonu.

53 Takové pojetí promlčecí lhůty stanovené v článku 96 tohoto nařízení by bylo neslučitelné se samotným předmětem uvedeného nařízení, který na základě jeho článku 1 spočívá ve vytvoření systému odrůdových práv Společenství.

54 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na druhou a třetí otázku odpovědět tak, že článek 96 nařízení č. 2100/94 musí být vykládán v tom smyslu, že jsou promlčeny pouze nároky uvedené v článcích 94 a 95 tohoto nařízení, které se týkají souboru úkonů porušujících práva k chráněné odrůdě, které byly uplatněny více než tři roky poté, co jednak bylo odrůdové právo Společenství s konečnou platností uděleno a jednak se držitel dověděl o existenci každého z úkonů, který je součásti tohoto souboru úkonů, posuzovaného individuálně, a o totožnosti odpovědné strany.

K nákladům řízení

55 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

1) **Článek 96 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství musí být vykládán v tom smyslu, že tříletá promlčecí lhůta, stanovená v tomto ustanovení pro nároky uvedené v článcích 94 a 95 tohoto nařízení, začíná běžet nezávisle na okolnosti, zda úkon porušující práva k chráněné odrůdě pokračoval, jakož i na dni, ke kterému byl uvedený úkon ukončen, ke dni, ke kterému bylo jednak s konečnou platností uděleno odrůdové právo Společenství a jednak se držitel odrůdového práva Společenství dověděl o existenci tohoto úkonu a o totožnosti odpovědné strany.**

2) **Článek 96 nařízení č. 2100/94 musí být vykládán v tom smyslu, že jsou promlčeny pouze nároky uvedené v článcích 94 a 95 tohoto nařízení, které se týkají souboru úkonů porušujících práva k chráněné odrůdě, které byly uplatněny více než tři roky poté, co jednak bylo odrůdové právo Společenství s konečnou platností uděleno a jednak se držitel dověděl o existenci každého z úkonů, který je součásti tohoto souboru úkonů, posuzovaného individuálně, a o totožnosti odpovědné strany.**

Podpisy